

Hogy működik a választási kampány vidékünkön? Hová mennek a jelöltek és mit mondanak, hányan sereglenek össze meghallgatni a mondanivalójukat? Mi ígérik ilyenkor és említik-e ellenfelüket?

Kíváncsiak voltunk, ezért a múlt héten két jelöltet és stábját kísértük el egy-egy hétköznapi délutánon. **Dr. Zakariás Zoltán**, az EMNP szenátorjelöltje Sóvidékre látogatott szerdán, míg másnap **Antal István**, az RMDSZ képviselőjelöltje Hodgyában vett részt egy falufórumon.

Sótlan Sóvidék?

„Van egy korty pálinkánk... s kürtős kalács is.” – fogadja az EMNP-szenátorjelölt Zakariást néhány parajdi férfi szerdán délután a „hotel előtt”. Mint megtudjuk, „ezek a fiúk az RMDSZ-ben dolgoztak korábban”, de azóta megváltoztak a dolgok Parajdon, **most a EMNP helyi emberei**, akik a kampánystáb egyik autóját vezető

Jakab Attila

(az EMNP egyik udvarhelyi önkormányzati képviselője) szerint „jól dolgoznak”.

Az asztalra tett pálinka, a kürtőskalács elfogy egy bárban, közben nagyban megy a beszélgetés a 6:3-ról (nem a meccsről, de arról is...), valamint arról, hogy félelemfalat kell lebontani: azt, hogy egyesek szerint nem lesz magyar érdekképviselő a román parlamentben, mert az EMNP annyi szavazatot elvesz az RMDSZ-től, hogy emiatt 22 év után először nem lesznek magyarok a törvényhozásban.

Nem vagyunk partitkarok!

Hodgya, késő délután, **fűtetlen művelődési ház**, lassan gyűlnek az emberek. Antal István képviselőjelöltet elkísérte **Birtalan József**, a megyei önkormányzat alelnöke, a korábbi kolléga,

Asztalos Ferenc

, valamint

Haschi András

, a

Hargita Megyei Mezőgazdasági Intervenciós és Kifizetési Ügynökség (APIA) vezetője.

Birtalan szerint „nemcsak azért vagyunk itt, mert választási kampány van, de azért is” – rövid bevezetőt tart, majd Antal veszi át a szót.

- Ki a falufelölős? Itt van-e? – kérdezi.

- Más színekben van... - mondja valaki a hallgatóságból.

- Pedig kötelessége lenne itt lenni, akár szeret bennünket, akár nem, mert a becsületes ember szemtől szembe beszél.

